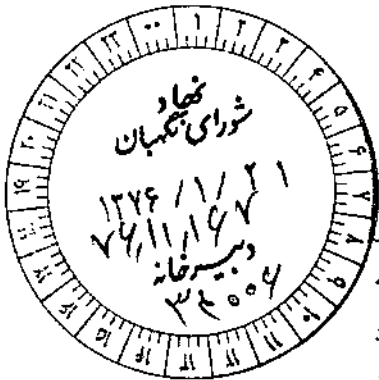

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی
حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای ناطق نوری

لایحه "اعطای امتیازات ایثارگری و اشتغال در مناطق جنگی و جنگزده به کارگران مشمول قانون کار شاغل در کارگاههای دولتی و وابسته به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی و وابسته به آنها" که بنا به پیشنهاد وزارت کار و امور اجتماعی در جلسه مورخ ۱۳۷۵/۱۲/۵ هیات وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

اکبر هاشمی رفسنجانی

رییس جمهور

۵۰۸۶۷

۱۳۲۶ / ۱ / ۱۸

رونوشت : دفتر رییس جمهور، دفتر معاون اول رییس جمهور، شورای نگهبان، دفتر معاونت حقوقی و امور مجلس رییس جمهور، وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان امور اداری و استخدامی کشور، سازمان برنامه و بودجه، وزارت دادگستری و دفتر هیات دولت. ۱۰۹۲۱

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی :

از آنجا که امتیازات و تسهیلات در نظر گرفته شده برای اینثارگران مشمول قانون استخدام کشوری، شامل اینثارگران مشمول قانون کار نمی شود، همچنین باتوجه به اینکه اینثارگران کارگر نیز در وضعیت مشابه سایر مشاغل انجام وظیفه می نمایند، لایحه زیر برای سیر مراحل تصویب تقدیم می شود:

لایحه "اعطای امتیازات اینثارگری و اشتغال در مناطق جنگی و جنگزده به کارگران مشمول قانون کار شاغل در کارگاههای دولتی و وابسته به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی و وابسته به آنها"

ماده ۱- از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون کلیه اینثارگران مشمول قانون کار شاغل در کارگاههای دولتی و وابسته به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی و وابسته به آنها حسب مورد از امتیازات زیر بهره مند می شوند.

الف - حق سنوات و ارتقای گروه تشویقی.

ب - تسهیلات مأموریت آموزشی.

پ - اعطای امتیازات یک مقطع تحصیلی بالاتر (فقط برای آزادگان و جانبازان).

تبصره - شاغلان مناطق جنگی و جنگزده - موضوع تبصره (۳) بند (۸) بخشنامه شماره ۲۷۲۷/د مورخ ۱۳۷۱/۵/۲۰ سازمان اموراداری و استخدامی کشور - که از تاریخ ۱۳۵۹/۶/۳۱ تا ۱۳۶۷/۵/۲۹ در این مناطق به کار اشتغال داشته اند صرفاً از حق سنوات تشویقی بهره مند می شوند.

ماده ۲ - منظور از کارگران اینثارگر، جانبازان، رزمندگان با حداقل شش ماه خدمت متوالی یا نه ماه متناوب در جبهه - حسب مورد با تأیید سپاه پاسداران انقلاب اسلامی یا جهاد سازندگی - و اسراء، آزادگان و مفقودان جنگ تحمیلی از تاریخ ۱۳۵۹/۶/۳۱ تا ۱۳۶۷/۵/۲۹ است.

ماده ۳ - مجموع مزایای پرداختی ماهانه ناشی از اجرای این قانون به هر کارگر، از پنجاه درصد حداقل دستمزد مصوب شورای عالی کار در همان سال تجاوز نمی کند.

تبصره - در صورتی که مشمولان این قانون قبلاً به موجب مقررات دیگری از امتیازهای یادشده

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

استفاده کرده باشند، نمی توانند از امتیازهای این قانون بهره مند شوند، مگر اینکه این قانون موجب افزایش امتیازات آنان شود که در این صورت تنها از امتیازات این قانون استفاده می کنند.

ماده ۴ - میزان، چگونگی و شرایط اعطای امتیازها به مشمولان این قانون، مطابق آیین نامه ای است که ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون توسط وزارت کار و امور اجتماعی با همکاری سازمان اموراداری و استخدامی کشور و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

وزیر کار و امور اجتماعی

رئیس جمهور

وزیر امور اقتصادی و دارایی

وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

شماره دفتر کل:	۱۵۱۲
تاریخ تنظیم:	۱۳۵۷
شماره برگه:	۱۳۵۷
تعداد کتبه:	۱